Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستورو کې تا لټوم

شاعره:

زرلښت حسيني

۱۳۹۴ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم: ستورو کې تا لټوم

شاعره: زرلښت حسیني

خپرندوی: د افغانستان ملي تحریك، فرهنگي څانگه

ویبپاڼه: www.melitahrik.com

کمپوز/ډیزاین: هدایت الله عادل

چاپشمېر: ۱۰۰۰ ټوکه

چاپکال: ۱۳۹۴ ل کال/ ۲۰۱۵م

د تحریك د خپرونو لړ: (۱۱۹)

یادونه: د چاپ حقوق له ملي تحریک سره خوندي دي او د کتاب د محتوا مسولیت لیکوال پورې اړه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړني:

د کتاب نوم : ستورو کې تا لټوم

شاعره : زرلبنته حسیني

کمپوز او ډیـــزاین : هدایت الله عادل ۰۷۰۰۸۱٤۲٤٤

چاپشمېر : ۱۰۰۰ټوکه

چـــاپ وار : لومړی

چاپنېټـــه : ۱۳۹٤ لمریز

ستورو کې تا لټوم

شاعره

زرلبنته حسیني

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

د ادب مینه والو ته !
هغو دوستانو ته چې تل یې زده کړو ته
هڅولې او نازولې یم !
حسیني

ستورو کې تا لټوم

ستور کې تا لټوم دا د ځوانې شاعرې اغلې زرلښتې حسېنې در ېیمه شعري ټولګه ده چې د خپل شاعرانه خیال انځورونه مې له سترګوتېروي او د خپلې مینې د نړۍ له ننداړتونه راته د شعر په ژبه د نیمګړو هیلو او ارمانونو کیسې کوي . وایي چې له ماشو متوبه مې په زړه کې د شعر مانۍ ودانه وه شاعرانه خیال به مې د مینې انځورونه جوړول دا انځورونه ورو ورو لفظونه شول ، هنرونه او پیغامونه شول د نظمونو او شعرونو په بڼه له خولې را ووتل ، او کتابونه شول ، زړه مې غواړي د انسانیت مقام ، د مینې معنا ، د مرستې فرهنګ ، د تمدن لاره ، د سولې او امن پیغام ، د ورور ولۍ اواز او د زغم کولتور د شعر په ژبه تعریف کړم او له دې لارې زړونو ته لاره پرانیزم تر څو له مرګه وروسته هم ژوندۍ پاتې شم .

وایې چې هر شاعر د یو شعر لپاره پیداوي زرلښته به شاعري کوي او د شعر په رنګینه نړۍ به خپل مرام ته د رسېدو لاره لټوي خو هغه شعر ته به کله رسي چې دا یې دې نړۍ ته را بللې ده ، سره له دې چې پر ځینو پنځونو یې ابتذال سیورى کړى خو تمه ده چې راتلونکي هغه به یې د ژوند ، ملي دردونو ، او انساني هیلو له هنره ډکې پیغامې کېسې زموږ مخې ته کیدى دا لا اوس هم تنکۍ پېغله ده د ژوند کم سپرلۍ یې تر شاه پرې ایښې خو پنځونې یې زیرى راکوى چې د شعر نړۍ یې د عمر په پرتله ډېره وده کړې که ژوند ورسره یاري وکړه لیرې نه ده ، چې د شاعرانه هنر هغه خواږه به یې هم وڅکو چې پښتو رنګینه شاعري او ادب ورته سترګې پر لار دى .

حسینې د هغو زړونو په لټون پسې راوتې چې د ژړا پر ځاى د خندا په تمه ده ، د غمونو او نفرتونو له امله ویجاړ زړونه په مینه رغول غواړي ، ګروهې او عقیدې ته د تسلم سر ټیټوي ، د مور په نوم د هېواد او د هېواد په نوم د مور د مینې درناوى کوي حسیني له یوې خوا خوږې افغانې په توګه وطن ته لاس په دعا ده خو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل بري راز بيا د مور په دعا ګانو کې لټوي ، خپل محبوب ته تر اسمانه په لوړه مينه درناوی کوي حسيني د زمانې پر جبر او ظلمونو اوښکې تویوي او پر هنري لفظونو يې غندي

ظالمـــه زمانـــه ده چـــې کعبـــه مـــې هـــيروي
ولاړه چـې لمانځــه تــه شــم سـجده مــې هـيروي
دا ځکـه مـې څڅيـږي اوښـکی نـن لـه تـورو سـترګو
تيــارو کــې يــم ولاړه خــو ډيــوه مــې هــيروي
کـه سـتا مينـي تـه ګرانـه تـر اسـمانه ختـی نـه شـم
خــو ســتا د ليــدو لاره هــم کوڅــه مــې هــيروي
حيرانــه حسـيني شي لاس تــر زنــې سـتا تصـوير تــه
د کــور کــلي رقيــب چــې ســتا څېـره مــې هــيروي

حسيني د بد مرغيو پر لاره د افغانانو روان اغزن يون غندي ، د پرمختګ په لور له اوږده انتظاره غمځپلې او وير ځړلې ده او د مينې پر لاره د جانان له تش راتګه يې هم د خوښۍ احساس په ټوپونو دی

کـه مـې شي خـتم انتظـار اوښــکې بـه نـه تويـوم
کـه مـې جانـان راشي پـر لار اوښـکې بـه نـه تويـوم
حســـيني دا خلـــک نـــاپوه دي مينـــه نـــه پيـــژني
مينــه ده ژونــد ، مينــه وقــار اوښــکی بــه نــه تويـوم

د حسيني شاعري د نيمګړو ارمانونو او خوږ من زړګي اواز دی او په وړو وړو سلګيو د غم شپې تيروي .

دا چې نيمګړی مې ارمان دی تا ته څه پته ده
ماشوم زړګی مې والله وران دی تاته څه پته ده
وړې وړې سلګۍ وهمه ګرانه تا يادوم

په حسيني د غم باران دی تا ته څه پته ده

يووالی او پيوستون يې ارمان دی له بد مرغی ، هجر او بيلتونه کرکه لري او د بيوسۍ او بې کسۍ نه بيزاره ده

مرګيــه راشــه نــور طاقــت زه د هجـران نــه لـرم
بـې لـه وصـاله زخمـي زړو تـه بـل درمـان نـه لـرم
زه حسـيني يـې نـن د مينـی توبـه ګـاره کړمـه
نــور نــو طاقــت د بيوســی او د ګـذران نــه لــرم

د مجازي مينی په بهانه د حقيقي مينی ترجماني کوي :

قبلومــــــه تهمتونــــــه ســــــتا د مينــــــې
کـــه دې درد کـــه پرهرونـــه ســـتا د مينـــې
غـــمازان مـــې بلـــوي پـــه زړه اورونـــه
چـــې ليـــدلي مـــې خوبونـــه ســـتا دمينـــې

په پای کې اغلې زرلښتې حسيني ته د لا نورو ښو پنځونو او هنرونو د نذرانې په هيله .

درنښت
اورنګ صميم
کولتور کلوپ
۱۳۹۴/۱۲/۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

هره شاعره او هر شاعر د شعر لپاره خپله نړۍ لري، خپل فکر لري، خپل ارمان لري، او خپله اراده او هوډ، هغه دا چې شاعر په دې پوهېږي، چې زه ولې شعر لیکم ، چاته یې لیکم او څه لیکم؟ شاعر هغه مسافر نه دی چې د شپې تېرولو لورى ورته معلوم نه وي، بلکې هغه څوک دی چې د مزل په لومړي قدم خپل منزل ته د رسېدو اراده لري، خو دا ارادې بیا یو ډول نه دي، دا مزلونه او سفرونه په یولور نه دي، څوک د مجاز ښار ته روان دي او څوک د حقیقت ، څوک په خپله شاعرۍ کې د نفس د طغیان سرنده غږوي، او څوک بیا د بغاوت پر وړاندې د مبارزې غږ پورته کوي، څوک ځان غواړي او څوک جهان، دشعر شاعر شعري ټولګه د یوې هنداري په ډول ده، چې دشاعر یاشاعرې پټه نفسي دنیا پرې ښه څرګندېدای شي، موږ که دشاعر ذوق او فکر لوري معلومو او یا په دې ځان پوهو چې د شاعر نفساتي دنیا له څه جوړه ده، دا ځواب د شاعر په شاعرۍ کې موندلی شو.

زه د خپل عادت له مخې ځان د دې حق نه ورکوم چې د چا په شعرونو کې کره کتنه وکړم، دش عر ارزونه د لوستونکو کار دی، پدې ټولګه کې موږ د اغلې زرلښتې حسیني شعرونه لرو چې د هغې د زړه او ارمان کیسه کوي.

زه اغلې زرلښتې ته د دې کتاب د چاپ له امله مبارکي وایم .

درنښت

امید

زما خبرې

پتمنو لوستونکو !

له ما شومتوب څخه مې هیله دا وه، چې شعرونه ولیکم او په مجلو ، اخبارونو کې چاپ او بالاخره د شعرونو ټولګه چاپ کړم .

الله ﷻ مې هیله په شپږم ټولګي کې پوره کړې او کله چې مې د لېسې دوره پای ته ورسېده، نو لومړنۍ شعري ټولګه مې (په ځمکه ستوري) د چاپ په ګاڼه سمبال شوه.

دا چې د ادب لمن ډېره پراخه ده نه پوهېږم چې دا کار به تر کومه ځایه په ښه توګه ما سرته رسولی وي او دا پرېکړه تاسو او محترمو استادانو ته پرېږدم.

بل دا چې پوښتنه مدام زما ملګرې له ما کوي چې څنګه شاعره شوې ؟ او وایي چې شاعر باید مئین وي، زه دا خبره نه رد کوم ځکه هر کار پرته له مینې شونې نه دي زه هم په ادب مئینه یم هیله مې هم همدا ده چې دادب له ستورو څخه یوه زه اوسم ، او دا هم باید هیره نه کړو چې که ستاسو هنري تنده زما په غزلونو او شعرونو نه ماتېږي، نو لا ډېر پسرلي راته په تمه دي، که ژوند راسره وفا وکړي انشاء الله خپلې پېرزوینې به په ښه ډول تاسو ته ورسوم .

په اخیره کې له خپلې کورنۍ د خپلو ټولو درنو استادانو هریو ښاغلی شمس الحق دوست، ښاغلي اکبر شبر ، توریالي مانخیل څخه او خپلو محترمو همصنفیانو او دوستانو څخه نړۍ مننه چې تل یې د شعرونو لیکلو ته هڅولې یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تاسو هم نړۍ مننه او هیله مې داده چې د خپلې خور شعرونه د خپل ذوق له مخې ولولئ.

نور مو په هغه ذات سپارم کوم چې زموږ بېرته تګ د هغه په لور وي.

په مینه او ادب

زرلښته ((حسیني))

درونټه

۳- ۱۲ – ۱۳۹٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحریك یادښت

د افغانستان ملي تحریك د (۱۳۹۳ ل) کال په پیل کې له خپلو ګرانو هېوادوالو سره ژمنه کړې وه چې د دې کال په بهیر کې به (شل عنوانونه) بېلا بېل دیني، علمي، ادبي او ټولنیز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې کوي. ملي تحریك دا ژمنه د یاد کال د کب پر (۲۸)مه نېټه پوره او د یوې پرتمینې غونډې په ترڅ کې یې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې کړل. ملي تحریك په یاده غونډه کې ژمنه وکړه چې د (۱۳۹۴ ل) کال په بهیر کې به انشاء الله د خدای (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې کوي. طبیعي خبره ده چې دا اسانه کار نه دی، ډېر زیات زیار او زحمت ته اړتیا لري، خو ملي تحریك ټینګ هوډ کړی چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملي کوي. دا اثر چې ستاسو په لاس کې دی د همدې (سل عنوانونو) ژمنه کړو اثارو له جملې څخه دی، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحریك هیله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې ګټه پورته کړي. ملي تحریك له ټولو هغو لیکوالو، ژباړونکو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندویانو او چاپ چارو څخه چې ددې اثارو د چاپ په دې ټول بهیر کې یې یو بل سره مرسته او ملګرتیا کړې او دا فرهنګي بهیر یې بریالی کړی، د زړه له کومې مننه کوي او کور وداني ورته وایي.

د هېواد د فرهنګ د ښېرازۍ په هیله

د افغانستان ملي تحریك فرهنګي څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رحمان بابا په طرحه

حمد

له هرڅه نه خبردار دی رب زما
هم د دوه کونو واکدار دی رب زما

له هغه نه نوراني نشته دنیا کې
چې ویلې چاته یار دی رب زما

هم رحمن دی هم رحیم پر مخلوقاتو
خو په خواکې هم قهار دی رب زما

هم احد او هم صمد دی سیال یې نشته
ځکه لوی پرور دګار دی رب زما

حسیني وایي پادشاه د کائیناتو
هم ستار دی هم غفار دی رب زما

۱۳۹۱\۸\۲۲
درونټه

نعت شریف

لاس په دعا درته دا ټول ستا امتیان دي نبي
داستا لپاره تېر له سره هم له ځان دي نبي

چاچې لیدلی دی داستا ښکلی صورت او سیرت
هم منور دی هم نېکمرغه قدردان دي نبي

په مدینه منوره کې شو یو ستوری پیدا
ستا په راتګ خوښ ټول له مخې مؤمنان دي نبي

ډېر مهربانه وې په هر یتیم مسکین له ځانه
نیکو خویوته دې حیران پیغمبران دي نبي

یې اولین هم اخرین سر دار د ټولې د نیا
ځکه په تلو دې همه واړه پرېشان دي نبي

غزل

زړګیه تاپسې دنیا لټوم
هم د اسمان ستورو کې تا لټوم

پوهېږم عشق مې له غمو ډکه ده
نن ژړا ګانو کې خندا لټوم

راشه د خدای نه ویره وکړه اشنا
په وران وطن کې مینه ستا لټوم

په لار د مینې مې سوګند کړی دی
هره جفا کې دې وفا لټوم

حسیني وایي ژوند مې ستا مینه ده
خیر که نن ځې سبا دې بیا لټوم

۲۵ – ۱۱- ۱۳۹٤

نوي کال ته

په سرو ګلونو مې ښایسته افغانستان ښکاري
راغلی ښکلی نوبهار مې په جانان ښکاري

دا چې خوشبویه وي د شپې نه تر سهاره پورې
داسې خوشبوی نه په پاریس نه په جاپان ښکاري

ما مې د غاړې امېلونه يې له ګلو جوړ کړل
دا نورې پېغلې د نارنج ګل په ارمان ښکاري

چې غرونه دښتې مو رنګینې لاله زار شولې
بیا پرې باران لکه د ستورو په اسمان ښکاري

د ادب ستورو قافلو ترې هنرونه زده کړل
((حسیني)) تاته لاس تر ځنې شاعران ښکاري

١٣٩١/٩/٢

اوښکې به نه تویوم

که مې شي ختم انتظار اوښکې به نه تویوم
که مې جانان راشي په لار اوښکې به نه تویوم

څوک وایې مینه ده لوی غم او څوک یې بولي ښادي
چې سر مې شي له مینې ځار اوښکې به نه تویوم

نادان جانان مې زړګی ولې له ګوګله باسي
که شم مرګي لره تیار اوښکې به نه تویوم

د مینې درد که مې په زړه راته زخمونه جوړ کړي
زه قبلوم به یې په جار اوښکې به نه تویوم

مینه ده دومره په ماګرانه ترېنه نه تېرېږم
که شي په قار مې مور اوپلار اوښکې به نه تویوم

((حسیني)) دا خلک ناپوه دي مینه نه پېژني
مینه ده ژوند مینه وقاراوښکې به نه تویوم

١٥ - ٥ - ١٣٩٢

مورجانې

چې یم ژوندی ستا به کومه زه عزت مورجانې
پیدا به نه کړم په دنیا ستا محبت مورجانې

دي شفقت ته دې حیرانه سرداران ددنیا
هم یې ستایلی دی هرځای کې ستا همت مورجانې

ستا دعا ګانې راسره دي په هر ځای کې څکه
ته نیکمرغۍ ته یې زما د زړه راحت مورجانې

احسان دې مور په دې دنیا پوره کولی نشو
تر خپلې وسې به کوم درته خدمت مورجانې

چا چې د مور نازونه وړي دي په ژوند ((حسینې))!
هغه مدام دي بریالي او په عزت مورجانې

١٤\١١\١٣٩١

درونټه

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ظالمه زمانه ده چې کعبه مې هیروي
ولاړه چې لمانځه ته شم سجده مې هیروي

دا ځکه مې څڅېږي او ښکې نن له تورو سترګو
تیارو کې یم ولاړه خو ډیوه مې هیروي

که ستا مینې ته ګرانه تر اسمانه ختی نشم
خو ستا د لیدو لاره هم کوڅه مې هیروي

له تانه هم خفه کله له ځانه په سلګو شم
غمو کې شمه ډوبه حوصله مې هیروي

حیرانه ((حسینې)) شي لاس تر زنې ستا تصویر ته
د کور کلي رقیب چې ستا څېره مې هیره وي

۱۵ - ۲۱ - ۱۳۹۲

امرخېل

تاته څه پته ده

دا چې نیمګړی مې ارمان دی تاته څه پته ده
ماشوم زړګی مې والله وران دی تاته څه پته ده

هره لحظه مې تصور کې ولې ګرانه ته یې ؟
اوس مې ژوندون بې له تا ګران دی تاته څه پته ده

نصیب مې خوار دی ولې تانه به ګیله کومه
ځکه دا ستا مینه زندان دی تاته څه پته ده

کومه هره قسمه زړګی ته مې هر وخت نصیحت
زما نصیحت ته تل حیران دي تاته څه پته ده

وړې وړې سلګۍ وهمه ګرانه تا یادوم
په حسینې دغم باران دی تا ته څه پته ده

۱۶ - ۳ - ۱۳۹۲ درونټه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو ترجمان

زما د اوښکو ترجمان دی ترې پوښتنه وکړه
ډېر دردیدلي مې زړه وران دی ترې پوښتنه وکړه

چا ویل وکړه ښه ښېرا ورته دعا ونه کړې
بیا چې بند شوی مې زبان دی ترې پوښتنه وکړه

زما د هیلو جنازې به هیڅ چا نه کتلې
ورباندې ډک اوس قبرستان دی ترې پوښتنه وکړه

په لویه لاره شوم نیمګړی دا مې څه ګناه ده
اوس هر ارمان مې پرېشان دی ترې پوښتنه وکړه

دا چې نن داسې بې حسابه اوښکې څې مې په مخ
له ((حسیني)) چې ګریزان دي ترې پوښتنه وکړه

غزل

دا ستا مینه زما ګرانه لوی عزت دی
ای ژوندونه امید ستا هم حقیقت دی

راته ځان ولې پاچا، پاچا ښکارېږي
چې مې کله نه ستا کړي محبت دی

ټول ژوندون دې غلامي منم په سترګو
له اخلاصه مې ارمان ستا د وصلت دی

د رقیب خوا کې مې ختمه هوښیاري شي
نه پوهېږم دا مې څرنګه قسمت دی

شي رواني مې په سرو اننګو اوښکې
حسیني دا محبت دی که قیامت دی

٢٥ - ١١- ١٣٩١
سپین غر هوټل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرگیه راشه

مرگیه راشه نور طاقت زه د هجران نه لرم
بې له وصاله زخمي زړه ته بل درمان نه لرم

مشکله کار دی چې به مات زړگی مې بېرته روغ شي
راشه ژړېږي راته نور زړه کې ارمان نه لرم

د تمام عمر خاطر ما یې په لیمه قبول کړ
اوس مې د اوښکو حساب زه لکه باران نه لرم

سوزم ایره شوم ولې مخ رانه په بل اړوي؟
راشه دې لويې دنیاگۍ کې قبرستان نه لرم

زه ((حسیني)) یې نن له مینې توبه گاره کړمه
نور نو طاقت د بېوسۍ او د گذران نه لرم

۲ - ۲ - ۱۳۹۲
ننگرهار پوهنتون

غزل

داستا مینه زما گرانه لوی عزت دی
ای ژوندونه امید ستا هم حقیقت دی

راته ځان ولې پادشاه ، پادشاه ښکارېږي
چې مې کله نه ستا کړې محبت دی

ټول ژوندون دی غلامي منم په سترگو
له اخلاصه مې ارمان ستا د وصلت دی

د رقیب خوا کې مې ختمه هوښیاري شي
نه پوهېږم دا مې څرنگه قسمت دی

شي رواني مې په سرو سترگو اوښکې
حسیني دا محبت دی که قیامت دی

۲۵ - ۱۱ - ۱۳۹۱
سپین غر هوټل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نوي ځوان غږ

ګرانې وهم د رته زنګونه سیمکارت مه بدلوه
درته لېږم کریډیټونه سیمکارت مه بدلوه

خندا دې ښه ده خو افسوس چې مې لیدلی نه یې
وکړه په ما باندې نازونه سیمکارت مه بدلوه

په نیمه شپه کې چې رایاده شي پاڅېږمه ژر
پټ پټ درلېږم مسجونه سیمکارت مه بدلوه

چې تلیفون دی وي خاموشه سرګردانه ګرځم
الله خومات دی کړه لاسونه سیمکارت مه بدلوه

حسیني ګوره چې د دغو خلکو کار ونه کړې
درته به درکړي فریبونه سیمکارت مه بدلوه

۳ - ۲ - ۱۳۹۲
امرخېل درونټۀ

بدقسمته لیلا

زړه خو مې چوي له ډاره نوم دې اخیستلی نشم
زه بدقسمته لېلا تاله زړه وېستلی نه شم

راته ښکاره شوې په نړۍ کې فیلسوف په رښتیا
اوس چې غمونو ته دې ګورم دا زغملی نه شم

ما هم د مینې د دنیا قانون لانه وه لوستې
اوس چې یې لولم شم حیرانه دا لوستلی نشم

تصویر مې ستا زړه ته نږدې کړ په ژړا شومه زه
ته شوې بې درده خپل حالت ته مې کتلی نشم

دا خو پوهېږې چې هر چاته عزت ګران دی اشنا
دا خپل نادان زړه پوهوم خو پوهولی نشم

حسیني څنګه دې کړم زه ستړی ستومانه له ژوند
اوس چې دا ستړی ژوندون لیکمه لیکلی نشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د خــدای لپــاره نــور راتــه پېغــور مــه راکــوه
ولاړ دي رقيبـــان لمبـــې د اور مـــه راکـــوه

لــه غمــه بــه دې مرمــه يــوه ورځ واوره لــه مانــه
کــه نــه غمونــه نــور درې او څلــور مــه راکــوه

زه يمــه سرگردانــه هــرې خواتــه ســتا لپــاره
نــو بيــا راتــه پېغــور د سر سرتــور مــه راکــوه

زخمونــه دې راکــړي خــو طبيــب يــې همداتــه يــې
راځــه اشــنا خنــدا د کــلي کــور مــه راکــوه

خــدای خــبر مينــه ده کــه شــوی انقــلاب دی
د عمــر حيرانتيــا پــه هريــو لــور مــه راکــوه

کــه مــرم او کــه رغېــږم ((حســيني)) تايادومــه
بــې درده ډار د مړينـــې او د گـــور مـــه راکـــوه

۱۲ - ۸ - ۱۳۹۱
ننگرهار پوهنتون

غزل

شــپه شــوله اوږده خــو اشــنا رانغـــی
مــړه شــوله ډيــوه خــو اشــنا رانغـــی

مـــا يـــې انتظـــار لـــه اعتبـــار کـــاوه
رايـــې کـــړه دوکـــه خـــو اشـــنا رانغـــی

ايښـــي مـــې خالونـــه وو تنـــدي بانـــدې
ځکـــه کـــړم گيلـــه خـــو اشـــنا رانغـــی

څـــوک بـــه يـــې نيـــولې ســـترگو لانـــدې وي
ماتـــه شـــو غصـــه خـــو اشـــنا رانغـــی

ځکـــه خـــو يـــې نـــن دا بـــرالا وايـــم
شـــوم ورنـــه خفـــه خـــو اشـــنا رانغـــی

مـــا ((حســـيني)) نـــه گـــوري دا څـــه چـــل دی
مـــا کړلـــو ميلمـــه خـــو اشـــنا رانغـــی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتني مېرمنې

په علم او فن دی ځان سینګار کړه پښتني مېرمنې
حیران دی ځان پورې اغیار کړه پښتنې مېرمنې

ته د غازي امان الله او میرویس خان لورکۍ یې
لوړه پټکی د هغه د پلار کړه پښتني مېرمنې

لکه د شمعې ځان سیزه بل ته رڼا ورکوه
دغه مراد ته ډېر تلوار کړه پښتني مېرمنې

دی مو هېواد سترګې په لاره ستا خدمت لپاره
ختم یې دغه انتظار کړه پښتنې مېرمنې

ستا په خدمت باندې ویاړېږي حسیني همېشه
سر له وطنه ځینې ځار کړه پښتنې مېرمنې

ستا د مینې

قبلومه تهمتونه ستا د مینې
که دی درد که پرهرونه ستا د مینې

خیر که شپې ورځې ژړېږمه جانانه
ما منلي ماتمونه ستا د مینې

غمازان مې بلوي په زړه اورونه
چې لیدلې مې خوبونه ستا د مینې

یوه ورځ به مې له درده زړګی وچوي
انبار شوي دي غمونه ستا د مینې

حسیني تل په ژړا کې په خندا شم
چې رایاد شي جنتونه ستا د مینې

درونټه
۲۲- ۱ - ۱۳۹۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې مې کړی ستا د مینې هر سفر دی
په لمحه مې څرېکې هر پرهر دی

کله ژړېږم کله خاندم شم حیرانه
لېونی به شم اشنا دا مې باور دی

خپل نامه خواکې مې ستا نامه لیکلی
په همدې خبرې ټول کلی خبر دی

دا د کوم رقیب د ستور دی نه پوهېږم
چې ژوندون په ما او تا باندې محشر دی

پرېږده وکړي ډېر ظلمونه ستمونه
نن بند کړی یې په ما باندې ور دی

(حسیني) بېشکه خدای دې مهربانه
د قسمت لیکوونکی دا د هر بشر دی

۲۸ - ۱۲ - ۱۳۹۱

زما میلمه دی

زما د زړه سلطان زما ځیګر زما میلمه دی
روژه او برات پرېږده چې ا ختر زما مېلمه دی

تر څو به زه ګرځېږمه د عشق په لمده ځمکه
دا نن مې د ژوندون اسمان کې لمر زما مېلمه دی

زه حسن خو یې ستا یم لړه یمه په سوچو کې
دا ځکه مې د کور کلي نظر زما مېلمه دی

دا هسې رقیبان رانه چاپېره نن ګرځېږي
خبر دي چې زما ښکلی د لبر زما مېلمه دی

حیرانه((حسیني)) شي ورته ځکه څیر څیر ګوري
الله خبر چې دا څنګه بشر زما مېلمه دی

۱۸ - ۲ - ۱۳۹۲
امرخېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فراغت نه وروسته خپلې لېسې په کتلو

راته په سمه ډاګ بیابان ښکاري
چمن دی خو زړه مې وران ښکاري

د مکتب ټول ماشومان اولیان
په مینه مینه راروان ښکاري

افسوس هغه وختونه څومره خواږه
وه پخوا اوس راته ویران ښکاري

په ښکلا ګانو به یې څوک نه مړېږي
ماته د لمر غوندې روښان ښکاري

دي هماغه استادان هغه زده کړې
اوښکې مې سترګو کې کاروان ښکاري

په اوښکو ډکو سترګو وایي ((حسیني))
نه مې دوستان نه مې صنفیان ښکاري

غزل

راکړې ماته دې ژړا ده ځان پښتون ګڼې ته
کړې دې لویه ناروا ده ځان پښتون ګڼې ته

ساده مجنونه لیلا ستا په انتظار ناسته ده
په ژړا ستا ښکلې لیلا ده ځان پښتون ګڼې ته

یوه لحظه مې په خدای بې له تانه نه تېرېږي
ګیله مې هم ګرانه له تا ده ځان پښتون ګڼې ته

ما مې زړګي کې څه په مینه ستا نامه لیکلی
رښتیا مې داکړې خطا ده ځان پښتون ګڼې ته

ما به رقیب سره دا ستا په سر جنګونه کول
منلې تاد چا وینا ده ځان پښتون ګڼې ته

حوصله نوره شوه راتنګه (حسیني) پوهېږم
درته مې کړی بس خیرا ده ځان پښتون ګڼي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لټوم

خدای خبر چاپسې دنیا لټوم
خپلو دردونو انتها لټومه

ما د وصال خوبونه ډېر لیدلي
اوس تورتمونو کې رڼا لټوم

چې مې د مینې په لار ایښی قدم
خوا کې پښتو هم مې حیا لټوم

دې فرعونیانو یزیدانو ته مې
زه د موسی ښکلی امسا لټوم

چاته شوه مخ د یار کعبه (حسیني)
زه اوس د مخ کعبه د چا لټوم

۱۹ - ۱ - ۱۳۹۲
امرخېل درونټۀ

غزل

ستا د یادونو به جانانه کیسه هیره نه کړم
تا سره کړی مې سوګند وعده به هیره نه کړم

هسې موسکۍ شمه ستا خیال کې لیونیانو په شان
تاته لیکلی مې اشنا تپه به هیره نه کړم

څوک له قسمته ځنې ژاړي څوک له تګې دنیا
له دې دوه مخې زمانې ګیله به هیره نه کړم

چې شوې دا یاد ولاړه ومه د تهجد په لمانځه
وسوم لمبه شومه هغه شیبه به هیره نه کړم

دامې خطا ده چې په تا مئندمه ګرانه
ایستلی سل ځلې توبه به اشنا هیره نه کړم

کړله مې تاته د حسیني، خپله خوره لوپټه
بیا چې دې راکړله اشنا دوکه به هیره نه کړم

۲۸ - ۱- ۱۳۹۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا څنګه د بل چا مې اوس خیالونه مېلمانه دي
خندا شوه رانه هېره ټول غمونه مېلمانه دي

له ډاره له هېبته زه کتلی ورته نشم
دا ځکه یې قارون په شان کبرونه مېلمانه دي

نن داسې راته ولې وایې دا مغرور اشنا
د دې کلي مې ټول ښکلي ګلونه مېلمانه دي

که څو راباندې وکړې اې بېدرده بې وفا
له ما سره ستا ټول عمر یادونه مېلمانه دي

په خیال او عاطفه کې مې هنر د حسیني دی
د ژوند هره لمحه کې مې شعرونه مېلمانه دي

۱۸ - ۱- ۱۳۹۲
ننګرهار عالي دارالمعلمین

غزل

په کتلو مې دا وران زړګی ودان دی
ورسره لیکلی ما هریو ارمان دی

لټوم یې په څلور کنجه دنیا کې
هم مې ژوند او هم زما ښکلی جانان دی

دې قطار مې اوښکې نن په اننګو کې
ځکه نن ورته د ا کور کلی حیران دی

پادشاهي مې ورته مینه ده ګڼلې
سوزیدلی مې زړګی یې له هجران دی

تر صورت یې محبوبا هیڅ دي
زما زړه دې هم زما ماه تابان دی

زه یې کله کړم غزل کله سندره
حسیني ستایلې ما په هر میدان دی

۲۷- ۱- ۱۳۹۲

لغمانی جانان

له ټولو ښکلو نمبر وړی په جهان دی
لغمانی زما جانان دی

ورته کتلي مې يو ځل دی
زړه رانه وړی يې په چل دی

په ټولو ښکلو کې مې خوښ همدا يو ځوان دی
لغمانی زما جانان دی

هم په غيرت کې دی نامدار دی
هم په همزولو کې هوښيار دی

صرف په ليدو يې اباد شوی مې زړه وران دی
لغمانی زما جانان دی

ماته له هر چانه بهتر دی
ليدل يې سم لکه اخټردی

حسيني وايي بې له تا ژوند سم زندان دی
لغمانی زما جانان دی

۱-۱ ۱۳۹۲ لغمان شريف ، غازي اباد

سروکی

څومره مې گرانه نن يادېږي ويلی نشم درته
د زړه په تل کې مې اوسېږې ويلی نشم درته

زه يمه ستا ښکلې ليلا
نن درته وايمه صفا
هيره مې ته نه کړې اشنا
ولاړه يم په انتظار
سيزلې يم دې بې انگار
چې گرانه نه مې يې په لار

څومره دردېږم چې ببلېږي ويلی نشم درته
دزړه په تل کې مې اوسېږې ويلی نشم درته

زه څومره يمه ژړېدلې
څومره دې يم په اور سېزلې
په کور کې ټولو يم رټلې
نو بيا خپل ژوندته شم حيران
پوهوی نشم زړه نادان
تا پسې گرځم سرگردان
چې گرانه څنگه به پوهېږي ويلی نشم درته
د زړه په تل کې مې اوسېږي ويلی نشم درته

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصویر دې دی له ماسره
هردم یې کړمه تماشه
یې مې د زړه په کور دېره
نه لرې ماباندې باور
دعاکوم هر مازیگر
چې شې زما د زړه خبر

چې بیا به څنګه حیرانېږي ویلی نشم درته
د زړه په تل کې مې اوسېږي ویلی نشم درته

خیر که په تا نن اضافه ده
د چا هم خور د چا ورېره ده
د قسمتونو معامله ده
نن چې ژړېږي بې ګناه
ګورې د مینې دا سزا
حسیني وایي په رښتیا

چې څومره بیا پښېمانېږي ویلی نشم درته
د زړه په تل کې مې اوسېږي ویلی نشم درته

غزل

شـــم بـــه دې لـــیلا چـــې وار خطـــا نشـــې
وه ګرانـــه اشـــنا چـــې وارخطـــا نشـــې

دا د پښـــــــتنې لـــــــیلا خـــــبره ده
یـــم ســـتا د لربـــا چـــې وارخطـــا نشـــې

زه بـــه دې لـــه تـــورې تـــاریکۍ باســـم
یمـــه دې رڼـــا چـــې وارخطـــا نشـــې

دا د تقیـــــــدیرونو مســـــــلې ګـــــــوره
خـــیر کـــه یـــو جـــدا چـــې وارخطـــا نشـــې

مـــا او تـــا راضي یـــو پـــه چـــا څـــه کـــوو
نـــه یـــم بـــې وفـــا چـــې وارخطـــا نشـــې

ســـتا پـــه مینـــه ګـــوره وفـــاداره ده
ده (حســـیني) ســـتا چـــې وارخطـــا نشـــې

۲۸ - ۱- ۱۳۹۲
درونټۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رحمان بابا د شعر په طرحه

((ته چې بل په غشو ولې هسې پوه شه
چې همدا غشی به ستا په لور گذار شي))

چې خزان راوستی تا په ننگرهار دی
ارمان پاتې به ستا زړه کې د بهار شي

کوم ظالم خدای رسولی تر اسمان دی
شرمېدلی په جهان په سر د دار شي

عاطفه اخلاص چې نه وي په زړگي کې
بیا به ورکه د ژوندون تړې هره لار شي

چې سیزي په اور باغونه د گلونو
په نصیب به یې نه گل نه به مالیار شي

دین یې هیر دی په سیاست ځینې نازیږي
موږ چې هر څوک مشر کړی دی غدار شي

((حسيني)) نن مو په خوار ملت ماتم دی
په ظالم باندې په قهر به لوی قهار شي

غزل

پرون له ډېره درده ما ژړل تا به خندل
ته تللې ما په بیا بیا در کتل تا به خندل

وعده دې راته راکړه ما ویلې چې به ستون شې
له مینې چې دې مخ کړلو ما ښکل تا به خندل

چې ما د خپلو تړلو هدفونو تعبیر ته کړې
تا نه منله ما درته ویل تا به خندل

ستایلی مې هر بیت کې هم مې دا درته ویلي
چې نشته مې د ژوند بهیر کې بل تا به خندل

دوکه شوه حسیني گرانه په قوم او قبیله دې
یادونه د وصال به مې شمېرل تا به خندل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشومه یمه

مه کوه طمه د جفا زه لا ماشومه یمه
وېرېږم زه له دې دنیا زه لا ماشومه یمه

مه کږه ګیلې د نفرتونو کلی نه پېژنم
ده پوهي زما خطا زه لا ماشومه یمه

یمه ساده څنګه په سترګو کې شوخي وکړمه
څنګه دې پوه کړمه اشنا زه لا ماشومه یمه

شمارمه شپې ورځې چې کله به راځې جانانه
ستا یمه نن دی که سبا زه لا ماشومه یمه

زه حسیني دې ګرانه ستایم د غزل کرښو کې
دی مې هر بیت کې نامه ستا زه لا ماشومه یمه

ستورو کې تا لټوم

غزل

تر مرګي زه دې یادومه ته مې مه یادوه
ولې به سترګې بدلومه ته مې مه یادوه

مه یادوه مې اشنا اور د جدایی مې بس دی
ستا په نامه خپل ژوند لیکمه ته مې مه یادوه

نادان زړګي له لاسه نن مې اوښکې نه درېږي
په سالو اوښکې پاکومه ته مې مه یادوه

که جرم هم وي ماته ګران یې په والله زړګیه
په جار مې جرم قبلومه ته مې مه یادوه

ګیلې کوي ستا هر تصویر ته حسیني له درده
تر لحد تانه هیرومه ته مې مه یادوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ټوله دنیا له تانه ځار شه زما ځیګر جانانه
نن بې له تا مې دی په څړیکو هر پرهر جانانه

ښکلی څیره دې ما کعبه او مدینه ګڼلې
ځکه هر دم مې ستا په لور دی هر نظر جانانه

له خپلې مینې دې بې برخې کړم ګناه مې څه ده
په ما دې پورې کړ د خپل د زړګي ور جانانه

ما ستا د هجر زندان خوب کې هم لیدلی نه وه
ډېره وم خوښه ستا د مینې په سفر جانانه

حسیني نه اوړم له مینې دې بې درده اشنا
یو ورځ ضرور به شي له مرګه مې خبر جانانه

غزل

زما تیاره جنازه وه ولې پوه نشولې
دنیا په ماتوره تیاره وه ولې پوه نشولې

هک پک دې پاتې کړم مغروره اشنا هغه لحظه
زما د ژوند وروستی لحظه وه ولې پوه نشولې

ما ویل شم به ستا د مینې شهزادګی په دنیا
کړی مې تا سره وعده وه ولې پوه نشولې

نن چې ژړېږمه د کور کلي خندا دې کړمه
مینه رښتیا که مې دوکه وه ولې پوه نشولې

چې حسیني ته تا د عمر حیرانتیا ورکړله
ژوند مې رښا ستا په نامه وه ولې پوه نشولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ژاړم په سروسترګو خپل سترګې بدلولی نشم
مينه دې غواړم تر قيامت تا هېرولی نشم

د پاکې مينې جزا مه راکوه خدا لپاره
تا به کړم پوه خو ګرانه خپل ځان پوهولی نشم

هره لحظه په ما ماتم دی چې جدايې ګرانه
مرګ به قبول کړم زړه کې نوم د بل ليکلی نشم

تا پسې ژاړم ځکه نشته مې علاج د زړګي
اوس مې په مخ روانې اوښکې هم شمېرلی نشم

حسيني ستا د وصلت خدای ته دعاګانې کوي
زه په ژوندونې ګرانه تا د بل ليدلی نشم

غزل

دا مې باور دی چې به زه ليونی کېږم اشنا
ستا که دا غرور او دا رتېلي ځوابونه وي

ستوری د اسمان که شم پروا مې هم پرې نه راځي
خواکې ګرانه ستا راته اغزي به ګلابونه وي

کړمه دې شاعره تا دردونه په زړګي راکړل
ته که شې زما بيا به مې روغ د زړه زخمونه وي

دا د بې وسۍ اوښکې تر کومه به کړم تويې ګرانه
نه يې شم زغملی چې په څرېکو مې دردونه وي

ژوند د حسيني چې خدای لپاره نور به شا نشې
خو به دا ګيلې او دا نيمګړي غزلونه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اوس مې د اوښکو قطارونه شرموې په کلي
د بې وفا جانان یادونه شرموې په کلي

یا به ماشومه وم یا فکر به مې نه رسېدو
اوس مې هر خیال او تصویرونه شرموې په کلي

په نصیحت نه و زړګی نو ما به څه کړي وای
اوس دردیلي پرهرونه شرموې په کلي

ما به په ژوند هم د هیچا څېرې ته نه کتلی
اوس چې مې کړي دیدونه شرموې په کلي

حسیني شکر چې لږ لویه شوم نور فکر به کړم
د چا لیدلي مې خوبونه شرموې په کلي

غزل

د ماشومانو په شان تاپسې کړېږمه
تا پسې دردېږمه راشه بې وفا

ستا په وعدو او قسمونو مې باور وکړلو
بې ګناه کړېږمه راشه بې وفا

ستا د راتلو په طمه لویه لار کې ناسته یمه
تا پسې دردېږمه راشه بې وفا

زه دې له پاک الله نه غواړمه زما زړګیه
ولې به بدلېږمه راشه بې وفا

دا ستا په سترګو حسیني نه دا دنیا ښکلې ده
ژوند ته حیرانېږمه راشه بې وفا

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې ستا غمونو سره ژوند تېروم
هر لحظه مې په ژړاتېرېږي

ته مې ژړا تعبیرولی نه شې
چې څه په ما سبا بېګاه تېرېږي

ما شهزاده د ټول جهان ګڼلې
په ما هر درد د ستا جفا تېرېږي

په بې وسۍ مې ته خندا مه کوه
په ما هر درد له غمه ستا تېرېږي

له پاک الله نه حسیني غواړي تا
لحظه لحظه ماتم په ماتېرېږي

غزل

مینه وه بلا خبره نه ومه
شم به یک تنها خبره نه ومه

څومره په اسانه مې زړګی درکړو
شي به ته په شا خبره نه مه

خوب کې مې هم دا تصورنه کاوه
شي به د بل چا خبره نه ومه

چا پردې خپل کړي دا مشران وایي
نه منلو ما خبره نه ومه

تړمې اوښکې تلې مې اننګو باندې
څه مې وه ګناه خبره نه ومه

ما قبوله ستا مینه په جار کړله
نه وم بې وفا خبره نه ومه

شپه به په خیالونو ماسهار کړله
نه به شم لیلا خبره نه ومه

زه حسیني تاله ژونده ستړې کړم
ځکه کړم ژړا خبره نه ومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپلواکۍ ترانه

له هر غلیم نه مو ګټلی هر میدان دی
نن مې غبږ د ازادۍ د خوږ جانان دی

سرمو ترې ځارکړلو نیکونو
په خوږ هېواد مو هم پلرونو
سر پرې بایلي ترڅو ژوندی چې هر افغان دی
نن مې غبږ د ازادۍ د خوږ جانان دی

دی دغه خاوره مو عزت
ستاتو د وینو په قیمت
زموږ غیرت ته مو دښمن پاتې حیران دی
نن مې غبږ د ازادۍ د خوږ جانان دی

چې مو اخیتسی استقلال دی
ځکه لمانځلی مو هر کال دی
حسیني وایي زموږ افتخار غازي امان دی
نن مې غبږ د ازادۍ د خوږ جانان دی

سندره

قسم دی چې لیدلی مې خوبونو کې بیګاه یې
بې درده په زړه ګي مې وریدلی یو ځل بیا یې

زه یم د فکر ټال کې
یې زما خاطر او خیال کې
په طمه ستا وصال کې

زما د خوږ زړګي د ارمانو لویه دنیایې
بې درده په زړګي مې وریدلی یو ځل بیا یې

حیرانه یم غمو ته
ژړا خپلو سلګو ته
غرور او ستا پښتو ته

چې خدایزده ګرانه ته د کومې ختې نه پیدا یې
بې درده په زړګی مې ورېدلې یو ځل بیا یې

حسیني وایي جانانه
له تایمه پرېشانه
زړه تورمې شو دنیانه

ځي اوښکي مې له سترګو چا ویلي د بل چا یې
بې درده په زړګي مې ورېدلی یو ځل بیا یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندره

راځه اشنا په انتظار دا ستا ليلا ناسته ده
بې له تا مري په شور غوغا په واوېلا ناسته ده

نه ويني بل ښکلی له تا جانانه
مينه يې ده ژوندون دا ستا جانانه
ډکې دنيا کې نن تنها ناسته ده
بې له تا مري په شور غوغا په واويلا ناسته ده

زړه له تا نشي صبرولی گرانه
ځکه تا نشي هيرولی گرانه
بې له تا ځکه بې نوا ناسته ده
بې له تا مري په شور غوغا په واويلا ناسته ده

دا ستا له غمه زيارتونو پسې
گرځي ملا او تعويزونو پسې
ستا حسيني په نامه ستا ناسته ده
بې له تا مري په شور غوغا په واويلا ناسته ده

غزل

ژوند نه تېرېږي بې له تا نه زما
تور شو زړگی مې له دنيا نه زما

چا راته ووېل نشته دی دنيا کې مينه
سترگې مې ډکې شوې ژړا نه زما

سترگو ته هره لحظه درېږي مې ستا دروغ او خندا
زړگی مې چوي ستا جفا نه زما

دا ستا په سترگو ماته ښکلې وه دنيا جانانه
اوس مې زړه مړ شو له دنيا نه زما

حسيني ته د شهزادگانو شهزاده گڼلې
ځکه گيله مې ده اشنا نه زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

سروکی

ځومره ښکلی مینتوب و،ماشومتوبه بېرته راشه
څه منلی لېونتوب وه،ماشومتوبه بېرته راشــه

وړلــو مــور پــلار مــې نازونــه
خندیــدل بــه راتــه ترونــه
وه پــه مــا بانــدې جنګونــه
وه بــه ټــول زمــا پــه خیــال
چــې شــم لویــه کــال پــه کــال
شــم بــه علــم بــه ســمبال
سم زما د ناوې خوب و، ماشومتوبه بېرته راشه
څه منلی لېونتوب وه،ماشومتوبه بېرته راشــه

نــازولی پــه خپــل مــور شــوم
بیــا ډیــوه د خپلــې کــور شــوم
بیــا پــه ټولــو بانــدې زور شــوم
وه خــــواره هغــــه وختونــــه ،
نــــه ســــتم اونــــه غمونــــه
ومــــې ژونــــد لکــــه ګلونــــه
ډک له مینې مینتوب و، ماشتومتوب به بېرته راشه
څه منلی لېونتوب وه،ماشومتوبه بېرته راشـــــه

شــو پیــدا کــور کــې اغیــار
راتــه ویــې لمســو پــلار
شــوم لــه ژونــده توبــه ګــار
شــومه ســتړی پــه رښــتیا
چــې الله مــې واخــلي ســاه
حســــیني شــــوم پــــه ژړا
په ژړا چې پیغلتوب و،ماشومتوبه بېرته راشه
څه منلی لېونتوب وه،ماشومتوبه بېرته راشــه

غزل

چې مې په یو نظر اشنا وینم نور څه نه وینم
په خدای قسم چې په خنداوینم نور څه نه وینم

راته کعبه او مدینه اوس د یار مخ جوړ شو ی
هلته مروه هلته صفا وینم نور څه نه وینم

یوه لحظه یې له غموژوند تېرولی نشم
د هغه سترګو کې دنیا وینم نور څه نه وینم

خیر که د عشق په سمندر کې دې هم ډوبه شمه
افسوس په دې هلته ښېرا وینم نور څه نه وینم

حسیني ستا د مینې تعبیر کوي په ژړا
هر چېرې ځان هسې تنها وینم نور څه نه وینم

غزل

چې مې نه شولو جانان په مرګ راضي یم
شو نیمګړی مې ارمان په مرګ راضي یم

شوه زما د پاکو هیلو بېړۍ غرقه
شو ګوګل کې مې زړه وران په مرګ راضي یم

چې په مخ باندې مې څي پرېشانې اوښکې
چې مې شوې اوښکې ارزان په مرګ راځي یم

پس له مرګه مې بیا ونه کړې ویرونه
نشته وس مې د هجران په مرګ راضي یم

حسیني له بې وسۍ نه په ژړا شوه
ویل یې ژوند ته یم حیران په مرګ راضي یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

والله نامه دې ګرانه خپل زړګی کې ما لیکلې
د زړه په مینه مې د مینې ښه دنیا لیکلې

يمه ساده پاده شاعره بې له تا نيمګړې
له تا مې هره ګيله وايم ما رښتيا ليکلې

د زړګي زخم مې پرېبرده پټې پرې مه لګوه
له مجبوريته مې ژړا هلته خندا ليکلې

پوهېږم دومره مهربانه خوته هم نه ښکارې
ځکه دا ستا د ژبې ما ټوله معنا ليکلې

خانده په ما پورې خندا کوه ځه خداى خو شته دى
دې حسيني زړګي کې بيا درته دعا ليکلې

غزل

زړه کې ليکلې مې يوازې ستا نامه ده که نه
ځکه ترې ډکه زما ټوله حافظه ده که نه

څه به او چاته د خپل د خوږ زړګی حالت بيان کړم
ډېر دروغجنه دوکه بازه زمانه ده که نه

چې شي راياده لکه ماشوم په شان زه شم په ژړا
ځکه مې تل د خپل تقدير په سرلانجه ده که نه

که ته دې مينې ته بل نوم د ليونتوب ورکوې
بيا لېونتوب کې ګرانه ستا څومره مزه ده که نه

نده کعبه حسيني دومره په ځير ځير مه ګوره
بې وفا يار سره خو ګرانه ګذاره ده که نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

جدايي کې ستا غمونه دي او زه يم
ملهم نشته بس زخمونه دي او زه يم

غلې ناسته په هر کنج وايم غزلې
بس د اوښکو طوفانونه دي او زه يم

ستا په ياد کې چې ضمير مې قضاوت کړي
ټول نيمګړي ارمانونه دي او زه يم

په زيارت کې به دې مينې توبه باسم
هلته زما د زړه رازونه دي او زه يم

حسني سره شوه غم د ژوند ملګرى
ستا راکړى ځوابونه دي او زه يم

غزل

اى نصيبه څنګه خوار او زار دې کړم
مينه کې غمجن او بې قرار دې کړم

روح او د ژوندون ډيوه مې صرف ته وې
سترګو کې جرګه که انتظار دې کړم

هسې زړه زما خانه خراب دې کړو
خلکو ته ښکاره نادان معمار دې کړم

هسې بې ګناه زړګى مې ژاړي اوس
نه خودې غلام نه خو بادار دې کړم

هسې دې په سپينه خوله نامه اخلم
زه حسيني سم په سر د دار دې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لغمان جان سندره

نن مې یادېږي لغمان جان زړګی مې وران دی
نور مې سخت دلته ګذران دی ګذران

لیلا به ناسته وي ګودر کې
زما لپاره مازیګر کې

یم وارخطا ورک رانه روح او هم مې ځان دی
نور مې سخت د لته ګذران دی، ګذران

چې مې یادېږي سپین رخساره
پاتې له مانه شي روزګار زه

اوس پادشاهي مې صرف دیدن د خپل د جانان دی
نور مې سخت دلته ګذران دی ګذران

سرمې دې تل ترینه قربانه
په هر بچي د لغمان جانه

په حسیني ګران په نامه پښیي لسان دی
نور مې سخت د لته ګذران دی ګذران

(سندره)

مرګیه راشه زړه مې تور له ټول جهان دی
نیمګړی مې ارمان دی په دغه زمانه کې

سوچوکې د اشنا یم
شپې ورځې په ژړا یم
له نصیب په واویلا یم

دا ځکه د ستمګر زما جانان دی په دغه زمانه کې

ځي اوښکې مې بې شماره
کوم دی انتظاره
ته زما د ژوند بهاره

زړه تور مې له هجران دی په دغه زمانه کې

راځه زما دلداره
سوزېږم بې انګاره
ژوندون نه شوم بېزاره

دغم په ما باران دی په دغه زمانه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په څمکه ستوری

ای ژوندونه دانصیب مې ولې وران دی
بې وفا او نارضا زما جانان دی

که هر څو وګورم نه راته راګوري
بیا هم ماته په نړۍ کې قدردان دی

چې دی ګورمه په څمکه ستوری ښکاري
زما زړه دې هم زما د زړه سلطان دی

زما مینه محبت ورته معلوم دی
نو بیا ولې زما مینې ته حیران دی

حسیني به دې نامه زړګي کې ساتي
بیا مې کړی دی سوګند په پاک سبحان دی

ښوونکیه

ته موږ ته ډېر یې قدردان ښوونکیه
زموږ لپاره سرګردان ښوونکیه

تا چې زمونږه اینده ښکلی کړه
ستا پېرزوینې نه قربان ښوونکیه

مقام دې لوړ دی تر اسمانه پورې
دا ذکر شوی په قرآن ښوونکیه

کړې ترقي به دغه وران هېواد مو
ستا په مېړانه او ایمان ښوونکیه

ژوند کې شادابه سر فرازه اوسې
د حسیني دی دا ارمان ښوونکیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې

ځوک به مې وچې کړي لمدې سترګې
وبه مې کړي چاته ګيلې سترګې

ځان سره عادت لکه سوالګره کړم
چاته به مې کړي نور سوال زاري سترګې

سوچ لا د انجام راسره هيڅ نه و
لا چې به ژړېږي مې د شپې سترګې

هسې د بدبه دي د پښتو ډېره
ځکه خو مې وکړلې سجدې سترګې

اوس به يې د فراق جېلخانه وتړم
زه حسيني کړم به مې روژې سترګې

غزل

زه يمه له تا ځار ګرانه هر وختې ځارېږم به
زه يم ستا ملاله به يادېږمه به

هر کوښښ مې ګرانه صرف دا ستا خوښې لپاره وي
ستا نامه لپاره ګرانه تل مدام خندېږم به

نه يمه حيرانه ولې دومره بې قراره يم
خير دی که نن سخته ده يو ورځ ضرور خندېږم به

هېره رانه ټوله دا د نيا په يو خبر ه شي
نوم چې ګرانه ستا واورم ضرور وارخطا کېږم به

ګرانه که د ستورو په شان لوړ اسمان ته ورسم
هلته که ته نه اوسې زه خامخا غورځېږم به

هو د حسيني د زړه دنيا په تا ودانه ده
مه کړه ستمونه ستمو کې دې ژړېږم به

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سترګې مې پټې پټې کېږي چې یادېږې راته
دننه زړه مې خوشحالېږي چې یادېږې راته

بس ستا دیدن زما مقصد دی هره خوا ګرځم
زړه پوهوم خونه پوهېږي چې یادېږې راته

د زړه برجونه مې ویجاړ دی ګرانه وکړمه
صرف په خندا دی ودانېږي چې یادېږې راته

ستا وصال شپې ته ارمانجنه ګرانه مړه به شمه
په دې خبر مې خوله خندېږي چې یادېږې راته

حسیني وایي تاویز ګر غریب په څه پوهېږي
په تعویزو زړه نه صبرېږي چې یادېږې راته

غزل

ګرانه یتیمې په شان ځان لیدلی نشم دلته
روانې اوښکې په ګریوان لیدلی نشم دلته

نه پیغمبر نه صحابي اونه ولي یمه زه
چې له ما اخلې امتحان لیدلی نشم دلته

زړه ته نږدې مې کړه زه یمه له مودو انتظار
دا د مودو هجران لیدلی نشم د لته

چې وم رڼا ته نو تا ولې کړې تیارې راباندې
له دې تورتم ځان ګریزان لیدلی نشم دلته

حسیني وایي غرکه لوړ دی په سر لاره لري
خو ستا د زړه د لار امکان لیدلی نشم دلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

هسې د دروغو تسلي بې وفا مه راکوه
راته بې درده بې گوزاره ژړا مه راکوه

یمه پیدا که ستا په مینه کې فناهم شمه
نوره پروا راته د ځان او دنیا مه راکوه

شومه ستي زه ستا په مینه کې جانانه زما
اوس تقریرونه د ثواب او گناه مه راکوه

د مینې درد ډېر هوښیاران کم عقل کړي دلته
ورته نامه د ړوند ناپوه نابینا مه راکوه

له ځنکدن نه گرانه سخته ده ستا مینه راته
ما حسیني ته نور پېغور د حیا مه راکوه

غزل

قسم دی گرانه ستا په انتظار مې زړه ځورېږي
هر څو یې صبروم دیدن ته ستا نه ایسارېږي

کوه په ما نازونه مجبوري مې ستا دیدن دی
افسوس گرانه زخمي زړگی مې ژاړي نه صبرېږي

زه څه وکړمه خدایه یم بې وسه په دنیا کې
د هجر توان نه لري زړگی مې حیرانېږي

هم وبه خاندم وبه ژاړم وبه کړم فریاد
د مینې نه توبه مې خدایه ولې نه قبلېږي

د مینې طلب گاره دی والله اوس حسیني ده
ستا مینه خپل ایمان گڼي خیر که گنهگارېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه دې هره لحظه غواړم هیر مې نه یې
ښه صفا یارانه غواړم هیر مې نه یې

له تقدیر سره مې وسه نه رسیږي
خو اکې ستا زه دیره غواړم هېر مه نه یې

راته ستا د مخ کعبه سترګو ته درېږي
زه یې هردم سجده غواړم هیر مې نه یې

موده شوې ګرانه نه مې یې لېدلې
له تصویر دې بوسه غواړم هېر مې نه یې

حسیني وایي ستا مینه مې جنت دی
درنه کلکه وعده غواړم هېر مې نه یې

غزل

خیالونه به دې هیر کړم خو یادونه هیروی نه شم
له قیده به دې تېر شم زندانونه هیروی نه شم

ستا پټې مرکې چې مې والله هر دم په زړه راځي
له اوښکو له فریاد ډک غزلونه هیر وی نه شم

له ځانه چې شړې مې لږ ګناه مې راته ښیيه
د دروغو خنداګانې او نازونه هیروی نه شم

په خوله که مې دا ستا نامه له ډاره اخیستی نشم
خوستا په سر مې کړي سوګندونه هیروی نشم

د هر چا منت بار شوه حسیني شوه په ژړا ځکه
اوس ولې ډک له اوښکو ګریوانونه هیروی نه شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا له غمه سوزیدلې په ځیگر یم
تا نه یوسل ولس ځله بهتر یم

چې په فکر داشنا هیڅله نه وسم
ژړیدلی ورپسې شپې تر سحر یم

چا لپاره چې بدنام شوم په عالم کې
هماغه دلبر ویشتلی په خنجر یم

مروره گیله منه یم تري هسې
هسې زه د جانان لار کې قلندر یم

د اشنا په طلب کور او کلی اور شو
نا امیده اوس د ژوند په هر سفر یم

نصیحت په عاشقی کې کله منم
همېش وایم تل مې روح د خپل دلبر یم

شومه غرقه حسیني ستا په فکرو کې
اوس غافله د الله او پیغمبر یم

غزل

گذاره گرانه شوه جانانه اوس هجران سخت دی
زه شومه ځمکه اوس نو وصل د اسمان سخت دی

ژاړمه ځکه چې ستا مینې لېونی کړم اشنا
اوس لېونیانو په شان روغ ساتل گریوان سخت دی

دا عقیده مې ده چې کفر ته مې ونه باسي
پرهیزگاری په خوا کې گرانه دې شیطان سخت دی

دغه رالم حالت زه خومره زخمي کړمه اوس
ښودل د هر پرهر که هر خومره اسان سخت دی

یا الله ته د چا دزړه هېنداره نه کړې ټوټې
حسیني وایي پوهول د زړه نادان سخت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا په نامه به یو غزل ولیکم
د ژوندون راز به مکمل ولیکم

چې دا د مینې سوال پاتې نشي
په ډېره مینه به یې حل ولیکم

هجران ترمېنځ چې مو رانشي اشنا
زه به وصال د لارې مل ولیکم

که د ې ملنګې ته دې ور خلاص نه کړ
خیر به زړګي ته تحمل ولیکم

بې وفا نه یې چې جفا به وکړې
ستا صفتونه لس که شل ولیکم

حسیني وصل دې له خدایه غواړي
ښایست به ستا لکه کابل ولیکم

غزل

نه په تورو نه په سپینو کې وفا شته
چا ویلي دي چې مینه کې خندا شته

په ملالو سترګو هسې انتظار دی
نه وعده اونه خبرو کې رښتیا شته

داسې نه ده چې ښیرا مې نه قبلېږي
خو افسوس د هغه درد کې درد زما شته

د ټول عمر غلامي مې ستا قبول کړه
اورم دا چې غلامي کې ستا ګناه شته

حسیني په مرګې نشي خفه ګرانه
دبې وزلو بل ساتونکی خامخا شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه منم

هر څه په سترګو دې منم خو تا جدا نه منم
ځکه یوسف خواکې مې بله ذلیخا نه منم

له درده وسوم دا کم عقل خلک وایي راته
لاروی د دوو زړونو ترمنځه داربستیا نه منم

هسې زړګی مې بېچاره تا په ناحقه ګڼې
دارو درمل مې اوس زړګي ته په دنیا نه منم

یمه اسیره دې زندان کې په سلګو په اوښکو
ګرانه په مینه کې اوس هیڅکله ګناه نه منم

دا دنیا قانون د ستور به نور په خدای سپارمه
ځکه نړۍ کې له هغه ذات بل دانا نه منم

که هزار ځله درته ووایمه لره به دې
حسني ځان نه بغير بل په تا شیدا نه منم

غزل

خندا مې هیره شوه ژړا هم رانه پاتې اشنا
هغه خوښي هغه موسکا هم رانه پاتې اشنا

یم په کوڅو سر د غمونو جنازې مې تړم
ښېرا پرېږده هغه دعا هم رانه پاتې اشنا

باسم به څنګه بې وفا د استا نامه له زړګي
فکرو کې غرقه یم دنیا هم رانه پاتې آشنا

په دې نیمګړې دنیا ګۍ کې دې نیمګړې کړمه
د مینې پای له ابتدا هم رانه پاتې اشنا

حسیني ستا مینه کې داسې لېونی شومه زه
نوم د مجنون او د لېلا هم رانه پاتې اشنا

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تـــا ســـــوزولی یــــم پـــه اور جانانـــه
طاقـــت مـــې نـــه کېـــږي پـــه کـــور جانانـــه

خپـــل ژونـــد مـــې گرانـــه ســـتا پـــه نـــوم لـــیکلی
هـــم د زړگـــي مـــې یـــې ټکـــور جانانـــه

څنگـــه دې وپوهـــوم گـــران یـــې پـــه مـــا
هـــیر رانـــه دی عقـــل و شـــعور جانانـــه

امتحـــانونو ورځـــې لنـــډې شـــولې
کتـــاب کـــې ســـتا ښـــکاري انځـــور جانانـــه

ضرور لـــه مرگـــه بـــه مـــې تـــه خـــبر شـــې
لـــه حســـیني غـــواړې څـــه نـــور جانانـــه

غزل

د مینـــې پـــټ راز درتـــه ویـــلی نشـــم
ځکـــه ســـتا خیـــال زه خپلـــولی نشـــم

لـــه مجبـــورۍ نـــه بـــه خنـــدا کومـــه
ځکـــه دا ســـتا مـــخ کـــې ژړلی نـــه شـــم

کـــاش چـــې زه نـــه ومـــه پیـــدا پـــه دنیـــا
اوس بـــې لـــه تـــا ژونـــد تېـــرولی نشـــم

د لېونتـــوب مبـــارکي مـــې راکـــړه
اوس تـــا هـــم ځـــان زه پېژنـــدلی نشـــم

زخمـــي زړگـــی مـــې اوس پـــه چغـــو ژاړي
وایـــي د انـــور درد زه زغمـــلی نشـــم

خـــیر کـــه پـــه مـــا بانـــدې راځـــي لـــوی مـــاتم
حســـیني تـــا لـــه زړه ویســـتلی نشـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه څه ده ؟

مینه ده مینه څه قصه خونه ده
داکوم غزل یا ترانه خو نه ده

نه فزیکونه نه کیمیا یادوم
نه ده تاریخ هم جغرافیه خونه ده

نه د نیوټن نه فیثا غورث د قضیې
کومه ماده یا مسئله خونه ده

مثلثاتو ساین کوساین نه تېرشه
هم د الجبر معادله خو نه ده

نه کمپیوټر نه انټرنېټ دی ګرانه
ځکه سوال یا فرمولـه خونه ده

ولې منطق او فلسفه لټوې
مینه ده ګرانه ، فلسفه خونه ده

رښتیا ده دا چې مینه سور انګار دی
د حسیني څه بهانه خو نه ده

د رمضان مبارکې میاشت ته

مسلمانانو دا د پاک خدای امتحان دی
راغلی رمضان دی د پاک الله مهمان دی

ډکه له نور اوله رحمته
هم د دنیا او اخرته

هم نازل شوی په دې میاشت کې قران دی
راغلی رمضان دی د پاک الله مهمان دی

خلاصه یې ښکلې دروازه ده
د دې لپاره چې روژه ده

هم قبلوونکی مو د هر توبې سبحان دی
راغلی رمضان دی د پاک الله مهمان دی

هم پشمنی یې خوندور دی
لکه برات یې مازیګر دی

حسیني لوی اختر د هر ماښام اذان دی
راغلی رمضان دی د پاک الله مهمان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د معارف ترانه

معارفه ته زمونږه د ژوندون بله رڼا یې
د هر انسان عزت لپاره ته یوه ښکلا یې

دا ستا ښکلی نوم گوره چې په هر وخت کې روښان دی
چې تاته ښه نظر کوي هغه مو قدردان دی

زمونږ د افغانانو همېشه پت او حیا یې
د هر انسان عزت لپاره ته یوه ښکلا یې

مونږ ټولو شاگردانو ستا ساتلی احترام دی
منلې مونږ تل ستا قوانین او ښه احکام دي

د هر چا په زړگي کې تقاضا او تمنا یې
د هر انسان عزت لپاره ته یوه ښکلا یې

چې گورم ستا خدمت ته په کتلو شم حیرانه
ته مو ارزښت ته مو درنښت ته مو بها یې

تل ویاړ کوي زرلښته حسني په دې وینا کې
د هر انسان عزت لپاره ته یوه ښکلا یې

ښځه څوک ده

پوهېږي ښځه ژوند او دژوندون لویه بقاده
د هر کور پانوس دی دهر کور ښکلا ده

د حسن ملکه ده
په شاه گدا درنه ده
ډالۍ د وخت مجنون ته په نامه باندې لیلا ده
د هر کور پانوس دی دهر کور ښکلا ده

ملگرې د ژوندون ده
د هر زړگي سکون ده
داده د جنت حوره بل هیڅوک نه ده همدا ده
د هر کور پانوس دی دهر کور ښکلا ده

ده ډېره با غیرته
هم ډکه له همته
په سترو کارنامو باندې یې ودانه دادنیا ده
د هر کور پانوس دی دهر کور ښکلا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې شور یې په احساس کې
زانګو یې په یو لاس کې
په بل لاس د انړۍ زنګوي لویه تماشاده
د هر کور پانوس دی دهر کور ښکلا ده

د عشق افسانه کې
د هجر ترانه کې
قران یې حسیني ستایي د مصر زلیخا ده
د هر کور پانوس دی دهر کور ښکلا ده

ترانه

پوره به ستا هر یو ارمان کړم پښتنه پېغله یم
سر به له تانه خپل قربان کړم پښتنه پېغله یم

هریو د ښمن به دې ډېر ژر تباه رسوا وګورې
دا نیان او فرعونیان به ته تباه وګورې
چې تاته ټول جهان حیران کړم پښتنه پېغله یم
سربه له تانه خپل قربان کړم پښتنه پېغله یم

زه به دا ستا د کاڼي بوټي احترام کومه
واړه قومونو ته خدمت به تل مدام کوم
ښار به دې هر ډاک او بیان بیان کړم پښتنه پېغله یم
سربه له تانه خپل قربان کړم پښتنه پېغله یم

په رښتیا وایم په خبرو مې سوګند کومه
قدر به ستا د هر بچي او هنرمند کومه
نوم دې نړۍ کې به روښان کړم پښتنه پېغله یم
سربه له تانه خپل قربان کړم پښتنه پېغله یم

د حسیني دغه ارمان دی چې ودان اوسې تل
ته په ښکلا کې تاج د دې اباد جهان اوسې تل
خپور به نړۍ کې پاک قران کریم پښتنه پېغله یم
سر به له تانه خپل قربان کړم پښتنه پېغله یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هېواده

زما جنت نشانه ظالمــــان مې ژړوي
دا ستا لپاره تل دا دښمنان مې ژړوي

ځوانان مو شهيدان شول
بې پلاره ماشومان شــو ل
همېش دهر يتيم خېرې ګريوان مې ژړوي
دا ستا لپاره تل دا دښمـــــنان مې ژړوي

په اصل پښـــتنه يم
په قــام باندې درنه يم
بې اصله بې نسبه قيبــان مې ژړوي
دا ستا لپاره تل دا دښمنان مې ژړوي

ودان به افغانستان شي
پوره به مې ارمان شي
نور وايي حسيني دغه ارمان مې ژړوي
داستا لپاره تل دا د ښمنان مې ژړوي

لغمان جان ته

بچی دې غيرتي دی تا به ساتي په ميړانه
زه ځار دې شم لغــــــــــمانه

لغمان کې شنې درې دي
اوبه يې ډېرې خوږې دي
په قام باندې درنــې دي
ښايسته ښکلي باغونه لري هم په کې ګلانه
زه ځار دې شــم لغــــــــمانه

وطن زموږ لغـــمان دی
په دې خاطر ډېر ګران دی
زموږ ځان او ايمـــان دی
شعرونو کې به يې ستايو په هر وخت په هر زمانه
زه ځار دې شـــم لغــــــــمانه

زما دادی ارمـــانه
هر وخت وايم لغمانه
خبر نه يم له ځانــه
زرلښته حسيني همېشه سوال کړي دايمانه
زه ځار دې شـــم لغــــمانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندره

جوړ به دې جانان کړم يمه لغماني پيغله
هير به درنه ځان کړم يمه لغمانی پېغله

نشته مې ثاني نه پېښور او نه کابل کې
ستايي مې هر ځوک په هر محفل په هر غزل کې

تابه خپل ارمان کړم يمه لغمانی پېغله
گوره چې مې ونه سيزې گرانه بې انگاره

يمه نازولی خلاص به نشې له ازاره
خپل ژوند به داستان کړم يمه لغمانی پېغله

وايي حسيني زه په ښايست کې ښاپېری يمه
زه د خياله ډکه د خوبو نو شهزادگی يمه

پوه به زړه نادان کړم يمه لغمانی پېغله
هير به درنه ځان کړم يمه لغمانی پېغله

اخترته

ځومره ښايسته دا د اختر داورځې شپې دي
ډېرې په زړه پورې يې لحظې هرې شيبې دي

د زړه له خلاصه ديدنونه
د خوشحالی نه ډک وختونه
د خوشحالی نه د هر چا ډکې خولې دي
ډېرې په زړه پورې يې لحظې هرې شيبې دي

په چکر وزي ستا بچيانه
که دا واړه دي يا لويان
هم پلوشې د خوشحالی خورې ورې دي
ډېرې په زړه پورې يې لحظې هرې شيبې دي

حسيني تل کړي هوسونه
ځکه ليکي درته شعرونه
ځکه دهر اختر ښايسته ښکلې ميلې دي
ډېرې په زړه پورې يې لحظې هرې شيبې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریزه

لکه د سیوري درپسې یم ځکه
ته یې زما د زړګي غل جانانه

الله ج دې خیر کړي ګرانه څه به کېږي
په اوښکې لیکم خپل غزل جانانه

%%%

سوری سوری زما ګوګل دی ګرانه
لیکلی ما درته غزل دی ګرانه

((حسیني)) ستړی په مزلونو شوله
دا څومره لرې ستا مزل دی ګرانه

%%%

زما له زړه نه کربلا جوړه شوه
ښکلی چمن نه مې بیدیا جوړه شوه

کله حیرانه کله شم په ژړا
راته له مینې مې سزا جوړه شوه

څلوریزه

ما ورته کتلي نن له لرې دي
سترګو نه مې سترګې مرورې دي

اوښکې تویومه په ګلونو زه
یادې راته ستا یاره خبرې دي

%%%

ځکه شومه لېرې ستا له څنګ یاره
وا مې نه وري څوک د بنګړو شرنګ یاره

مینه مې له هغه چا نه کرکه کړي
څوک چې په وطن نه کوي ننګ یاره

%%%

جنت خو دې حرام شو دوزخونه به دې ګورم
د مینې د مضمون ټول کتابونه به دې ګورم

په ځمکه خو الله خبر چې لاسته به مې راشي
زه ستورو پسې ګرځم اسمانونه به دې ګورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلوریزه

ای د تهمت ای د الزام ژوندونه
ای د تیارو ای د ماښام ژوندونه

ځوبه کوم د زمانې نه ګیلې
د رب لپاره شه تمام ژوندونه

%%%

چاسره نور مه لره کار زړګیه
خیر که غمو کې یې حیصار زړګیه

د ژوند ملګرې مې شوې ستا اندېښنې
شته د بې کسو یو بل یار زړګیه

%%%

زمانه لاره هم مزل پاتې دی
هم مې له سترګو نه کجل پاتې دی

په دې رټلي زړه به یې زه یادوم
رانه ناول رانه غزل پاتې دی

ځلوریزه

هیڅ راته چل ول د دعا نه راځي
که په خندا شم نو خندا نه راځي

زه یې له مینې توبه ګاره کړمه
که مړه هم شمه نو پروا نه ورځي

%%%

یابه ته ښایسته یې یا به ښکلو ځان پټ کړی وي
دې ټولې د نیا کې بس یو ښکلی راته ښکارې

سترګې مې له اوښکو ډکې زړه درپسې درد کوي
شاه مې د زړګي یې او ښاغلی راته ته ښکارې

%%%

شپه چې شوه جانانه په ژړا شومه
ستا له درده ویښه تر سبا شومه

بیا مې ستا تصویر زړه ته نږدې کړلو
چې ځنګه زه نیمګړې بې له تا شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلوريزه

ما ورته ويلي ماته مينه دومره مه راکوه
ته به رانه لاړشې زه به ژاړم ستا خيالونو ته

ولې حسيني دې په دنيا داسې نا هيلې کړم
نشم اوس درمان موندلی خپلو پرهرونو ته

%%%

ستا خيالونو شو ګيرو سره عات کړم
له بلا غموسره عادت کړم

چا پسې چې لټومه دا دنيا نن
له ژړا اوله سوچو سره عادت کړم

%%%

راغی رمضان خو ته پخلا نشوې
ځنګه مې دردونو ته د وا نشوې

ستا د سترګو لاندې ما به ډېر ژړل
ځنګه ته بې درده ته زما نشوې

ځلوريزه

هرڅه به هير کړم هغه شپه هيروی نشم
ته چې رانه لاړې ما ژړل ستا تصويرونو ته

وايې حسيني چې به مې خيال کې ستا ځېره راتله
شوم به په افسوس خپلو نيمګړو غزلونو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

قطعې

په تنهایی کې ستا غمونه راشي
ځکه راځي ګله ژړا سترګو ته

په هریو ګل چې مې نظر پریوځي
هلته دربړېږي ته زما سترګو ته

%%%

خلک په نیمه شپه نفلونه کوي
زه ستا د مینې غزلونه لولم

دا مې ژړېږم تر سهاره راته
زه مې هر درد او پر هرونه لولم

%%%

ته راته یونان او مصربار بار یادوي ولې
مانه مې جانان تر فرانسې پورې جدا ښکاري

صبر مې تمام دی مانه نور امتحان مه اخله
زړه د حسیني دغمه ډک له دې دنیا ښکاري

مننه

د کابل پوهنتون له استاد درانه سیاسي او فرهنګي شخصیت قدرمن محمد اسماعیل یون صاحب څخه نړۍ مننه چې د دغه کتاب د چاپ لګښت یې پرغاړه واخیست، همدارنګه د ننګرهار ولایت اطلاعاتو او فرهنګ له قدرمن رئیس اورنګ صمیم او د فرهنګ امر ښاغلي امرالله امید صیب څخه نړۍ نړۍ مننه چې زما کتاب یې وکوت او خپلې سریزې یې پرې ولیکلې.

حسیني

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه او کور ودانی

د افغانستان ملي تحریک له هېواد پال او فرهنګپال شخصیت ښاغلي (میرحمزه سامیزی) څخه د زړه له تله مننه کوي چې د دې اثر چاپ ته یې اوږه ورکړه. ملي تحریک ویاړي چې د علمي اثارو د چاپ لړۍ یې پیل کړې ده. دا لړۍ به دوام لري. موږ له ټولو درنو هېوادوالو څخه په خورا درنښت هیله کوو چې په خپل معنوي او مادي وس د کتابونو د چاپ دا لړۍ لا پسې وغځوي.

یو ځل بیا د دې اثر له شاعرې او چاپوونکي څخه د زړه له تله مننه کوو چې د دې اثر د پنځولو او چاپولو جوګه شول.

په فرهنګي مینه

د افغانستان ملي تحریک

د شاعرې پېژندنه

اغلې زرلښته ((حسيني)) د نور حسين ((نوري)) لور د لغمان ولايت، عليشنګ ولسوالۍ د غازی آباد کلي اصلي اوسېدونکې ده او په ننګرهار کې د پښيانو په درنه کورنۍ کې زېږېدلې. اغلې حسيني خپلې ديني زده کړې په ماشومتوب کې ترسره کړي او په ۱۳۹۱ کال کې د بي بي مريم له عالي لېسې فارغه شوې ده. هغه اوسمهال د حقوقو او سياسي علومو د پوهنځي محصله ده.

حسيني په شپږم ټولګي کې وه، چې په شعر ليکلو يې پيل وکړ او تر دې دمه يې په پښتو او پشه يي ژبو شاعري کړې او په خواکې يې د نثر او ناول ليکنې په برخه کې هم خپله وړتيا ازمايلې ده. زه اغلې حسيني ته د دې برې له امله مبارکي وايم او په مستقبل کې ورته د لازياتو پرمختګونو په هيله يم.

درنښت

شريف الله ((انتظار))
بلجيم
۱۳۹۴/۱۲/۴

د افغانستان ملي تحريک
www.melitahrik.com

د خپرونو لړ: ۸۹

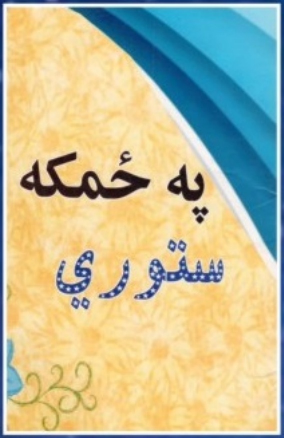

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library